

Jakmile ale přišlo ráno a jásot utichl, zůstal Alex sám se svými myšlenkami. Svědomí ho netrápilo, to ne. Byl hrdý na to, že se rozhodl rázně a uvážlivě a postavil se na stranu svého otce. V těch několika chvílích, kdy mu do myšlenek pronikl stín pochybností, si vybavil, jak ho Celestina bez váhání očarovala. Timur Svjatov ho tehdy mohl zabít... A jeho svědomí ustoupilo a stydlivě se ukrylo v nejskrytějších zákoutích jeho duše.

Dnes opět přijel Dmitrij Serebrjanskij, Celestinin nevlastní otec. Zavřel se s otcem v pracovně a už třetí hodinu vedli dlouhý a zřejmě velmi obsáhlý rozhovor. Alex věděl, že si ho zavolají, ale mezitím se rozhodl, že navštíví zajatce.

K jeho velké nelibosti drželi Astery v horním patře, v podkrovní části domu. To byla pro pihovatého přítele a arogantní přítelkyni malého Kňazeva až příliš velká čest. Nebylo by jednodušší strčit je do sklepa jako minule? Tam přece patří!

Dobře, že se s nimi otec příliš nemazlí. Na jeho žádost madam Médeia a Moneia dívku Gemmu Antaresovou očarovaly, a ta mu vyzvoniла vše, co o Kňazevovi věděla. Jakmile se otec dozvěděl o mnohostěnu, s jehož pomocí měl Kňazev přístup k vytříbené mystice a mohl se stát hvězdným větrem, přecházet do stínů, a dokonce se proměnit v draka, kdykoliv se mu zachtělo, okamžitě zavolal Dmitrije Serebrjanského. A Alex teď umíral zvědavostí, o čem spolu asi mluví.

Rozhodl se jít nejdřív ke Gemmě a pak k Piháčovi. Byli zavřeni v oddělených pokojích.

Věžeňský pokoj byl malý a velmi tmavý. Malé okno do ulice bylo zakryto tenkou mříží.

Když Alex vešel, Gemma stála u okna, jako by se snažila něco venku zahlédnout.

„Nazdar, Gemmo An-ta-re-so-vá,“ vyslabikoval Alex mírně posměšným tónem.

Dívka sotva otočila hlavu. Její tvář však strnula napětím, tváře jí zrůžověly a oči se upřely do jednoho bodu. *Bojí se*, pomyslel si Alex. *A dělá dobře, vykecala toho o svém příteli tolik. Přitom stačilo pár kapek měsíčního lektvaru. Neřekla ale to nejdůležitější. Kde se skrývá.* Alex si byl jistý, že ví, nebo alespoň tuší, kdo pomohl Kňazevovi utéct. A on to vážně chtěl zjistit, protože věděl, že teď, když se stal Auru-mem, to bude on, koho pověří, aby Silvera chytil. Jen drak dokáže vy-cítit draka, navíc mají díky tajneru sdílenou energii a emocionální spojení. Možná právě o tom nyní Serebrjanskij a jeho otec mluví.

„Copak nechápeš, že ho stejně chytí?“ řekl dívce. „Když mi pomů-žeš, pomůžu já tobě.“

Gemma se ušklíbla.

„To ti mám věřit?“ pronesla s opovržením.

„Nic proti tobě nemám,“ usmál se Alex co nejpřátelštěji. „Když nám pomůžes najít Kňazeva, pustí tě domů. Chceš se přece vrátit ke svým?“

„Kdo by nechtěl?“ zadržela Gemma.

„Proč bys u nás zůstávala?“ pokračoval Alex. „Vždyť teď seš jako návnada. Co kdyby tě chtěl Kňazev zachránit? I když musím uznat, že si dává načas.“ Alex s předstíranou účastí mlaskl.

Dívčin obličej ztuhl.

„Všechno to spískal ten starý pán Josef, hlava vašeho domu, ne?“ pokračoval pomalu Alex. „Nejdříve nám poslal svoji žákyni a vás naučil předávat energii. Chtěl, aby Kňazev a ten piháč přešli po Spálené cestě.“

Gemma po něm střelila pohledem. Alex vycítil, že narazil na něco důležitého. Ale dívka se opět odvrátila k oknu.

„Máš bujnou fantazii,“ pronesla tiše.

Alex pochopil, že musí změnit taktiku. Přistoupil blíž, mírně, do-konce přívětivě se usmál.

„Nemusíš mi to věřit, ale já osobně bych tě tady nedržel. Jsi hezká holka, sportovně založená, musíš mít spoustu přátel. Mrzí mě, že jsme se setkali za takových okolností.“

